

੨੦ ਮਾਘ

1

FEBRUARY

ਸੌ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ
ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ (ਅੰਗ- ੮੪)

ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਧਰਮੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਖਿੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

Committing sins — one panics;
Practising righteousness — one rejoices.

੨੧ ਮਾਘ

2

FEBRUARY

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ

ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ (ਅੰਗ - ੧੩੬੨)

ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਥਾਂ ਵੇਖ ਲਏ ਹਨ, ਪਰ ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ !

ਤੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸਿਆ ।

I have seen all places,

O God ! You are unparallel.

੨੨ ਮਾਘ

3

FEBRUARY

ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥ (ਅੰਗ- ੪੦)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਡਾਲ ਕ੍ਰੋਧ ਵੱਸਦਾ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਢੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

Stay away from the company of
those packed with dreadful wrath.

4

FEBRUARY

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ
ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (ਅੰਗ - ੬੩੭)

ਵਡਿਆਈਆਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹਨ । ਜੋ
ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਵਡਿਆਈਆਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

All honours are in the hands of my
Lord, O Siblings of Destiny! as He
pleases, He bestows.

੨੪ ਮਾਘ

5

FEBRUARY

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ

ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ (ਅੰਗ - ੩੦)

ਜੇਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਦੇ ਹਨ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

Cursed are those who go against
the teachings of Guru.

੨੫ ਮਾਘ

6

FEBRUARY

ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ
ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥ (ਅੰਗ - ੮੨੯)

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਜੀਵ ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ,
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

As I came to Your Sanctuary,
O God ! my sins have vanished.

੨੬ ਮਾਘ

7

FEBRUARY

ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ
ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥ (ਅੰਗ - ੧੯)

ਜਦ ਤਕ ਮਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ (ਤੀਰ) ਨਾਲ ਵਿੱਝਦਾ ਨਹੀਂ,
ਤਦ ਤਕ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

As long one is not pierced through with
Shabad, How can one adorn at Guru's Gate?

੨੭ ਮਾਰਚ

8

FEBRUARY

ਸੌ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (ਅੰਗ - ੨੮)

ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੋਟੇ- ਖਰੇ ਦੀ ਪਰਖ ਸੂਝ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਉਹ ਮਨੁੱਖ (ਪਖੰਡੀਆਂ ਵਿਚ) ਰਲਾਇਆਂ ਰਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ।

One, with meditative contemplation,
Remains distinct even while intermingling
with others.

੨੮ ਮਾਘ

9

FEBRUARY

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ

ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (ਅੰਗ - ੩੯)

ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਮੋਹ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Eliminating mental wickedness from within the mind, attachment and pride vanishes.

੨੯ ਮਾਘ

10

FEBRUARY

ਗੁਣ ਗਾਵਤ

ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ (ਅੰਗ- ੧੦੪)

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਸੁੱਕਾ ਹੋਇਆ ਮਨ ਹਰਾ ਜੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Singing His glorious praises,
mind is rejuvenated.

੩੦ ਮਾਘ

11

FEBRUARY

ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ
ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (ਅੰਗ - ੨੭)

ਜਿਸ (ਬਾਦਸ਼ਾਹ) ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਹੋਵੇ, ਹਰੇਕ ਜੀਵ
ਉਸੇ ਦਾ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

Everyone abides by the one who
rules the place.

੧ ਫੱਗਣ

12

FEBRUARY

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ (ਅੰਗ - ੪੩੧)

ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ,
ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਤੁਰਿਆਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

Whatever is pleasing to You is fine;
By Your Sweet Will,
my concerns are accomplished.

੨ ਫੱਗਣ

13

FEBRUARY

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ
ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (ਅੰਗ - ੨੧)

ਰਤਾ ਭਰ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਸਰ ਜਾਏ,
ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਮਨ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ।

Forgetting the Beloved, even for a
moment, seems as if mind is
afflicted with terrible diseases.

੩ ਫੱਗਣ

14

FEBRUARY

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ
ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥ (ਅੰਗ - ੧੬)

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ,
ਹਵਾਈ ਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

One receives honours by His Grace,
and not by mere chatting.

੪ ਫੱਗਣ

15

FEBRUARY

ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (ਅੰਗ - ੧੦੬੮)

ਕੁਕਰਮੀ ਬੰਦੇ ਸਦਾ ਭੈੜੀ ਸੁਹਬਤ ਵਿਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤੇ
ਦੁੱਖ ਪਾਂਦੇ ਹਨ ।

In evil company, one suffers in pain
forever; earns pain, nothing but pain.

੫ ਫ਼ਗਣ

16

FEBRUARY

ਲੌਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥ (ਅੰਗ- ੬੬੧)

ਨਿਰਾ ਜਗਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਾਇਆਂ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ
ਇੱਜ਼ਤ ਤਦੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਜ਼ਤ ਰੱਖੇ।

By pleasing people only, no honour is
realized. Honour is attained, only if the
Lord bestows it.

੬ ਫੱਗਣ

17

FEBRUARY

ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ

ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥ (ਅੰਗ - ੪੮੯)

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾਹ ਸਮਝੋ,

ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

The Lord is near at hand - not far away.

He always cherishes us, cares us.

18

FEBRUARY

੭ ਫੱਗਣ

ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ

ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (ਅੰਗ - ੧੩੨੮)

ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

No sacred shrine is equal to the
Guru.

ੲ ਫੱਗਣ

19

FEBRUARY

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ (ਅੰਗ- ੧੧੯)

ਵਿਰਲਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦਾ ਹੈ,
ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

Who chants Lord's Name,
his all desires are rewarded.

੯ ਫੱਗਣ

20

FEBRUARY

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ (ਅੰਗ - ੪)

ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਉਸਦਾ
ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਪਸਾਰਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ
ਨਾ ਹੋਵੇ।

This whole world, created by God,
is His manifestation. No place is
devoid of Him (He is all pervading).

੧੦ ਫੱਗਣ

21

FEBRUARY

ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ
ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (ਅੰਗ - ੩੧)

ਰਜਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਕ ਅਡੋਲਤਾ ਵਿਚ
ਟਿਕ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਂਦਾ ਹੈ।

The Ambrosial Nectar is in accepting
Guru's Will. One attains it with
intuitive ease.

੧੧ ਫੱਗਣ

22

FEBRUARY

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ

ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (ਅੰਗ - ੩੬)

ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਆਸਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ,
ਉਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸੁਖੀ ਵਸਦੇ ਹਨ।

Who have support of the True Naam,
dwell in everlasting ecstasy and peace.

੧੨ ਫੱਗਣ

23

FEBRUARY

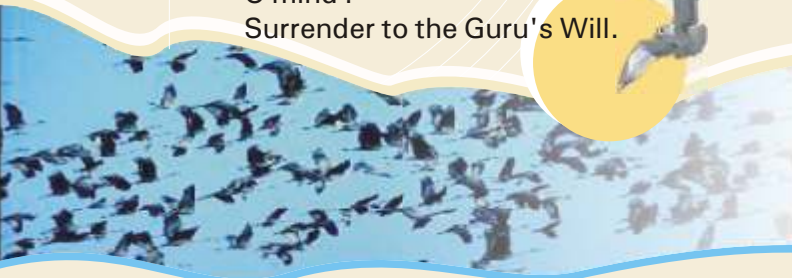
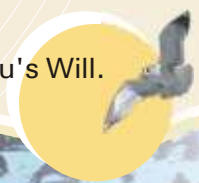
ਮਨ ਰੇ

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (ਅੰਗ - ੩੬)

ਹੇ ਮਨ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦਾ ਰਹੁ,
ਤੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਖੁਸ਼ ਰਹੇਂਗਾ।

O mind !

Surrender to the Guru's Will.

੧੩ ਫੱਗਣ

24

FEBRUARY

ਮਨ ਮੇਰੇ

ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (ਅੰਗ - ੩੭)

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ! ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਤੁਰ ।

O my mind ! Accept the Guru's Will.

੧੪ ਫ਼ਗਣ

25

FEBRUARY

ਮਨ ਮੇਰੇ

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (ਅੰਗ - ੩੮)

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ! ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ-ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ
ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਆਤਮਕ ਆਨੰਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

O my mind ! Attuned to the Naam,
you shall discover serenity.

26

FEBRUARY

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ
ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ (ਅੰਗ- ੩੮੪)

ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਘਾਹ-ਬੂਟ ਸਾੜ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ
ਹਰਾ ਰੁੱਖ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਇੰਝ ਹੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਕੋਈ
ਵਿਰਲਾ ਬਚਿਆ ਹੈ।

The forest fire (lust) has burnt plenty of
grass; Rare are the green plants left.

੧੬ ਫੱਗਣ

27

FEBRUARY

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ (ਅੰਗ- ੨੮੬)

ਜੋ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ,
ਉਸ ਸੇਵਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

Who sells his mind to the True Guru,
all his concerns are resolved.

੧੭ ਫੱਗਣ

28

FEBRUARY

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ
ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥ (ਅੰਗ - ੩੦)

ਸੱਚਾ ਤੇ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਹੈ,
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਦਾ ਹੈ।

Who lives in Guru's command,
is noble, best of the best.

